

Въ четвъртъкъ на въ: недѣла,
отъ Лѣка, зач. 23.

Иа онова врѣмѧ, излѣзе Іисѹсъ на гора-та да са помоли; и сичка-та ноќь бѣше тамъ на молитва камъ Бога. И като са сѫмна, призова ученици-ты си, и избра отъ тѣхъ дванадесетъ, които апостолы нарече: Симона, когото наименува Петъръ, и Яндреа брата му, Йакова Йоанна, Филиппа и Бардомеа, Матдæя и Тома, Йакова Йлфееца, и Симона, нарицаемаго Зилота, Іуда (брата) Йакововъ, и Іуда Искаріотскаго, който и стана прѣдателъ. И като слѣзѣ съ тѣхъ, спрѣ са на єдно място равно. И (тамъ въхъ) мнозина отъ ученици-ты неговы, и много множество народъ отъ сичка Іудея и Іерусалимъ, и отъ приморіе-то Тирско и Сидонско, които въхъ дошли да го послышатъ, и да са исцѣлатъ отъ болѣсти-ты си. И които страдаха отъ дѣхове нечисты; и (сички) са исцѣлаваха. И сичкій народъ искаше да са прикосне до него, защото сила излизаше изъ него, и исцѣлаваше сички-ты. И той вдигна очиты си камъ ученици-ты си и дѣмаше: блажени (вые) сиромаси съ дѣхъ: защото е ваше царство-то Божіе. Блажени, които гладявате сега; защото ще са насытите. Блажени които плачете сега: защо ще са разсмѣете. Блажени сте, когато ви възненавидатъ человѣци-ты, и когато ви откажатъ, и похѣлатъ, и пронесятъ имѧ-то ви като зло, поради Сына человѣческаго. Възрадвайте са въ онай денъ, и взиграйте; защото ето, заплата-та ваша (е) много на небеса.

Въ петъкъ на въ: недѣла.
Отъ Лѣка зачало 24.

Иа онова врѣмѧ, Іисѹсъ са спрѣ на єдно място равно: и (тамъ въхъ) мнозина отъ ученици-ты неговы, и много множество народъ отъ сичка Іудея и Іерусалимъ и отъ приморіе-то Тирско и Сидон-

ко, които въхъ дошли да го послышатъ, и да са исцѣлатъ отъ болѣсти-ты си, И които страдаха отъ дѣхове нечисты; и (сички) са исцѣлаваха. И сичкій народъ искаше да са прикосне до него, защото сила излизаше изъ него, и исцѣлаваше сички-ты. И той вдигна очиты си камъ ученици-ты си и дѣмаше: блажени (вые) сиромаси съ дѣхъ: защото е ваше царство-то Божіе. Блажени, които гладявате сега; защото ще са насытите. Блажени които плачете сега: защо ще са разсмѣете. Блажени сте, когато ви възненавидатъ человѣци-ты, и когато ви откажатъ, и похѣлатъ, и пронесятъ имѧ-то ви като зло, поради Сына человѣческаго. Възрадвайте са въ онай денъ, и взиграйте; защото ето, заплата-та ваша (е) много на небеса.

Въ събвота на въ: недѣла. Отъ Лѣка зач. 19.

Иа онова врѣмѧ, когато почаваше Іисѹсъ; съдаха Фарісен и законочители, които въхъ дошли отъ сѣко село въ Галилея, и Іудея и Іерусалимъ, и сила Господна вѣ въ исцѣлуваніе-то имъ. И ето човѣци, които носаха на одрѣ єднаго човѣка, които вѣше разслабленъ, и искаха да го внесутъ въ трѣ, и да го сложатъ прѣдъ него. Но понеже не намѣриха прѣзъ гдѣ да го внесутъ вътрѣ, поради народъ, възлѣзоха на покрыва, и прѣзъ керамиди-ты спуснаха го съ одрѣ-тѣ насрѣдъ, прѣдъ Іисѹса. Я (Іисѹсъ) като видѣ вѣра-та имъ,

рече